

den menneskelige Ernæring, for at vi overhovedet kan anse den for forsvarlig, og vi ikke har noget andet at ty til end vort Smør og vort Flæsk, er det efter min Mening uomgængelig nødvendigt i Tide at sikre sig, at de nødvendige Svin bliver her i Landet.

Til Erstatning for det Fædtstof, vi har faaet i Margarine, Svinefedt og Flæsk, har vi kun vort gode danske Smør. I 1914 kunde vi udføre omtrent 95 Mill. kg Smør til Udlandet til en Værdi af noget over 200 Mill. Kr., vistnok 213 Mill. Kr. Men ogsaa vor Smørproduktion er i Af-tagende og vil sikkert til næste Foraar blive meget mindre. Ogsaa det maa man gøre sig fortrolig med, at det ikke er muligt for Landmændene at producere den samme Smørmængde som tidligere. Vi har haft et heldigt Efteraar med usædvanlig rigelig Græsning, og dette har bidraget meget til at holde Produktionen oppe. Men nu er Efteraarsgræsningens Tid forbi, og Smørmængden vil gaa ikke saa lidt ned, navnlig efter 1. Januar, naar man helt har opbrugt de ringe Mængder af Kærne og Kraftfoder, der er til Raadighed for Besætningerne. Men forhåbentlig vil vor Smørproduktion være tilstrækkelig til, at der til Hjemmeforbruget kan blive det strengt nødvendige, og det er mit Haab, at der ogsaa skal kunne blive noget tilovers til Eksport.

Af det, jeg har fremsat, vil man forstaa, at det ikke gaar an at lade Smørhandelen, Flæskehandelen og Fædthandelen foregaa paa samme Maade som hidtil. En Rationering af de nævnte Varer er nødvendig. Vi har saa godt som ingen Margarine, vi har næsten intet Svinefedt, vi har eller faar vel for lidt Flæsk, og der vil blive Knaphed paa Smør. Det er det Billede, vi maa være forberedte paa at blive stillet overfor i de kommende Maaneder. Der maa altsaa en Rationering til, en Fordeling, saa at hvert Individ her i Landet faar et Kort, der lyder paa saa og saa mange Gram af de forskellige Varer. I nogen Tid har Ernæringsraadet og Medlemmer af den overordentlige Kommission syslet med Planer til en saadan Rationering, og det var Hensigten, at den skulde kunne iværksættes senest fra 1. December. Jeg havde gerne set, at den var iværksat allerede paa et tidligere Tidspunkt, men det er jo muligt, at det ikke lader sig gøre. Imidlertid hørte jeg, at det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard) i sin Ordførertale krævede, at Smørordningen, Flæskeordningen, Fædt-

ordningen skulde tilvejebringes ved Lov. I og for sig har jeg ikke noget imod, at dette Forhold ordnes ved Lov, det kan en Rigsdagsmand ikke have skelligt at indvende imod. Paa den anden Side vil jeg ikke undlade at fremhæve, at man let løber den Risiko ved at ville ordne dette lovmæssigt, at Ordningen bliver forhalet, og at det ikke vil være muligt at have Planen færdig til 1. December, og dette vilde være overmaade beklageligt, for ikke at sige farligt. Det ærede Medlem henviste til, at vi havde ordnet Kornspørgsmaalet ved Kornloven, og priste dette, sagde, at hvis vi ikke havde gjort det, vilde Forholdene have været ulige vanskelige for Administrationen, og de kunde være vanskelige nok endda. Det sidste er fuldkommen rigtigt, men jeg tror dog, man maa stille sig klart, at det er overmaade vanskeligt at give Love om saadanne Forhold. Situationen skifter nemlig hurtigt; hvad der er Hovedregel i Dag, skal maaske ændres i Morgen, og jeg vil gøre opmærksom paa, at de, der stærkest krævede en Kornordning ved Lov, egentlig har været de første til at kræve Loven ændret, ikke ved Lov, men administrativt.

Hvis nemlig ærede Medlemmer tror, at Kornlovens Regler efterkommes, tager de meget fejl, det er en ren Misforstaaelse. Jeg vover endog at paastaa, at de to vigtigste — i alt Fald to meget vigtige — Paragraffer i Kornloven har man allerede maattet fravige, og jeg skulde tage meget fejl, om Fravigelsen ikke har været krævet netop fra den Side, der har krævet Forholdet ordnet ved Lov. Det bestemmes i Kornlovens § 5, at Kommunerne under visse Omstændigheder skal have deres Kartoffler til en bestemt Pris, i September—Oktober 1917 til 7 Kr., i November—December 1917 samt Januar—Februar 1918 til 8 Kr. og i Marts—April 1918 til 9 Kr., og hvis de vil have Kartoffler leveret i Maj og Juni er Prisen 10 Kr. Men hvad er Resultatet blevet? Resultatet er blevet, at Kommunerne ikke, saaledes som det staar i Loven, faar deres Kartoffler til 7 Kr. i Oktober, men maa give 8 Kr. (Af-brydelse: 10 Kr.!) Ja, der er maaske nogle, der maa give 10 Kr., men det er en Sag for sig, det behøver de ikke at gøre, og det er formentlig ogsaa kun den yderste Nød, der driver en Kommune til at give mere end 8 Kr. Men billigere end 8 Kr. faar Kommunerne ikke deres Kartoffler, uagtet det i Kornloven udtrykkelig er præciseret, at Prisen skal være 7 Kr.